

โมกเครือ

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Aganosma marginata* (Roxb.) G. Don

ชื่อพื้นเมือง เครือไส้ตัน (นครราชสีมา, หนองคาย); เตื่อเครือ, เตื่อดิน, เตื่อเถา, เตื่อไม้, โมกเครือ (ภาคเหนือ); เตื่อยดิน (ประจวบคีรีขันธ์); เตื่อยดิบ (กระบี่); ตะชีบลาโก๊ะ (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); พืช (ภาคกลาง); มะเตื่อดิน (ทั่วไป); มะเตื่อเถา (ราชบุรี, ภาคเหนือ); ย่านเตื่อยบิต (สุราษฎร์ธานี)

ชื่อวงศ์ APOCYNACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น โมกเครือเป็นไม้เถาเนื้อแข็ง เลื้อยพันต้นไม้อื่น เถาอ่อนสีน้ำตาลแดง เถาแก่สีเทา มีจุดสีขาวเล็กๆ กระจายทั่วไป ทุกส่วนมีน้ำยางสีขาว

ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปขอบขนาน ปลายใบแหลม โคนใบสอบ ขอบใบเป็นคลื่น ยอดอ่อนสีน้ำตาลแดง ใบแก่สีเขียวเข้มเป็นมัน

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ออกที่ปลายกิ่ง กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปกรวย สีขาว ออกดอกเดือนมีนาคม – เมษายน

ผล ผลเป็นฝักรูปรี ยาว ทรงกลม ปลายแหลม เมล็ดสีน้ำตาลมีขนสีขาว ออกผลเดือนเมษายน – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง และป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ใบอ่อน รับประทานเป็นผักสดกับน้ำพริกปลาร้า น้ำพริกปลาทุ ลาบ ผลอ่อนนำมาแกงและผัด

รส ผาต มัน

การขยายพันธุ์ ตัดชำราก เพาะเมล็ด